

Josep Maria Subirachs (Barcelona, 1927-2014), artista de trajectòria prolífica i dilatada, ocupa un lloc de referència com a escultor de la generació de postguerra i són indiscutibles les seves innovadores aportacions a la història de l'art de la segona meitat del segle xx.

Per bé que l'obra pública i monumental és la que li valgué el reconeixement públic i la que va consolidar-ne el prestigi, l'exposició descobreix un Subirachs més íntim, a escala humana, que també creà nombroses peces de petit i mitjà format destinades al col·leccionisme.

Comissariada per **Ricard Mas** i **Judit Subirachs-Burgaya**, l'exposició planteja un discurs focalitzat en una de les etapes més fecundes i creatives de l'artista, concretament la del pas de la figuració expressionista a l'abstracció.

El nucli central de la mostra inclou sèries i recursos com ara els ferros, les falques i els tascons, els assemblatges polimàtics, les penetracions i les tensions, així com el procés d'aprofundiment morfològic que, sens dubte, s'inspirà en la geometria reglada d'Antoni Gaudí, entre altres influències.

